

Lekcja nr 56: Ruhe und Geduld - czyli opieka nad osobą z demencją

DIALOG 1

- Na, Basia, wie war deine Woche?

[Na, Basia, wi war dajne Woche?]

No, Basiu, jak minął tydzień?

- Etwas anstrengend. Meine Patientin Doris Schulz ist mittlerweile sehr vergesslich geworden.

[Etfas ansztrengeend. Majne Pacjentin Doris Szulc yst mitlawajle zea fergesliś geworden.]

Trochę męcząco. Moja pacjentka Doris Schulz z upływem czasu coraz więcej zapomina.

- Inwiefern zeigt sich das?

[Inwifern cajtż zis das?]

W jakim stopniu się to objawia?

- Sie fragt mich bestimmt zehn mal am Tag, wann ihr Sohn kommt, wie ich heiße oder wie man den Fernseher anmacht.

[Zi fragt miś besztymt cejn mal am Tag, wan ija Zon komt, wi is hajse oda wi man den Fernzeja anmacht.]

Pyta mnie jakieś dziesięć razy dziennie, kiedy przyjdzie jej syn, jak ja się nazywam albo jak włączyć telewizor.

- Wirklich? Und wie reagierst du dann?

[Wirkliś? Und wi reagirst du dan?]

Naprawdę? I jak wtedy reagujesz?

- Ich bleibe nett und freundlich und beantworte ihre Fragen. Zum Teil versuche ich auch, sie auf andere Gedanken zu bringen. In jedem Fall gebe ich mir immer große Mühe, nicht genervt zu wirken.

[Is blajbe net und frojndliś und beantworte ire Fragen. Cum Tajl fer-zuche is ałch, zi ałf andere Gedanken cu bringen. In jedem Fal gejbę is mija yma grose Myje, niśt generft cu wirken.]

Jestem miła i przyjazna i odpowiadam na jej pytania. Częściowo próbuję też podsuwać jej inne myśli.

W każdym bądź razie zadaję sobie wiele trudu, żeby nie działać nerwowo.

- Schaffst du das denn? Ich meine, gelingt es dir, ruhig und geduldig zu bleiben?

[Szafst du das den? Is majne, gelingt es dija, ruiś und geduldiś cu blajben?]

Dajesz radę? Mam na myśli, czy udaje Ci się pozostać spokojną i cierpliwą?

- Manchmal fällt es mir schon schwer. Aber man muss einfach professionell sein. Man muss ständig daran denken, dass das Vergessen Teil der Krankheit ist.

[Manśmal felt es mija szon szwea. Aba man mus ajnfach profesjonel zajn. Man mus sztendiś daran denken, das das Fergesen Tajl der Krankhajt yst.]

Czasami jest mi już trudno. Ale trzeba być po prostu profesjonalnym. Trzeba cały czas myśleć o tym, że to zapominanie to część choroby.

- Das macht Sinn. Es bringt dann wohl wenig, mit den Patienten zu diskutieren.

[Das macht Zyn. Es bringt dan wol weniś, mit den Pacjenten cu diskutiren.]

To ma sens. Dyskutowanie z pacjentem nie daje przecież wiele.

- Nein, das ist eher kontraproduktiv.

[Najn, das yst eja kontraproduktif.]

Nie, to jest raczej szkodliwe.

DIALOG 2

- Wie sollte man denn am besten mit Demenzkranken reden?

[Wi zolte man den am besten mit Demenckranken rejden?]

W jaki sposób powinno się więc najlepiej rozmawiać z osobami chorymi na demencję?

- Es ist wichtig, dass man langsam und deutlich spricht. Außerdem ist es gut, wenn man kurze Sätze benutzt, Pausen macht und ganz konkrete Dinge benennt.
[Es yst wištiś, das man langzam und dojtliś szpriśt. Alsadejm yst es gut, wen man kurze Zece benuct, Paŕzen macht und ganc konkrete Dinge benent.]

Ważne, żeby mówić powoli i wyraźnie. Poza tym dobrze jest budować krótkie zdania, robić pauzy i nazywać konkretne rzeczy.

- Klar. Der Patient kann ja nicht mehr so schnell denken und reagieren. Ich habe mal in einem Fachbuch gelesen, dass man bestimmte, wichtige Informationen wiederholen soll.

[Kla. Der Pacjent kan ja niśt mea zo sznel denken und reagiren. Is habe mal in ajnem Fachbuch gelezen, das man besztymte, wiśtige Informacjonon widaholen zol.]

Jasne. Pacjent nie umie już tak szybko myśleć i reagować. Przeczytałam kiedyś w poradniku, że konkretne, ważne informacje powinno się powtarzać.

- Stimmt. Besonders gut ist es, wenn man dabei die gleichen Formulierungen verwendet. Gestern habe ich Frau Schulz mehrfach erklärt, dass wir am Nachmittag einen Termin bei Doktor Dietrich haben. Ich habe auch immer wieder gesagt, dass er ihr eine Spritze geben wird.

[Sztymt. Bezonders gut yst es, wen man dabaj di glajsien Formulierungen ferwendet. Gestern habe is Frał Szulc merfach erkleret, das wija am Nachmytag ajnen Termin baj Doktor Ditrīs haben. Is habe ałch yma wida gezagt, das er ija ajne Szprice gejben wird.]

Zgadza się. Szczególnie dobrze jest, kiedy powtarza się przy tym to samo sformułowanie. Wczoraj wielokrotnie wyjaśniałam pani Schulz, że po południu mamy wizytę u Doktora Dietricha. Powtarzałam ciągle, że on zrobi jej zastrzyk.

DIALOG 3

- Was ist denn eigentlich mit Humor und Ironie?

[Was yst den ajgentliś mit Humor und Ironi?]

A co właściwie z humorem i ironią?

- Oh, das ist ein schweres Thema. Viele Demenzkranke können Humor nicht mehr gut verstehen. Das sehe ich ganz oft bei Frau Schulz. Sie glaubt meistens, dass eine ironische Äußerung die Wahrheit ist.

[Oh, das yst ajn szweres Tema. File Demenckranke kynen Humor niśt mea gut fersztejen. Das zeje is ganc oft baj Frał Szulc. Zi glałbt majstens, das ajne ironisze Ojserung di Warhajt yst.]

Och, to trudny temat. Wielu chorych na demencję nie jest już w stanie dobrze rozumieć humoru.

Często widzę to u pani Schulz. Najczęściej uważa, że jakaś ironiczna wypowiedź jest prawdą.

- Wirklich?

[Wirkliś?]

Naprawdę?

- Ja. Ich kann dir ein Beispiel nennen. Neulich habe ich einen Apfelkuchen gebacken. Dann hat sich eine Wespe draufgesetzt. Aus Spaß habe ich gesagt, dass es Wespenkuchen gibt. Das fand Frau Schulz gar nicht lustig. Sie ist total wütend geworden und hat gedacht, dass ich sie umbringen will.

[Ja. Is kan dija ajn Bajszipil nenen. Nojliś habe is ajnen Apfelkuchen gebaken. Dan hat ziś ajne Wespe drałfgezect. Ałs Szpas habe is gezagt, das es Wespenkuchen gibt. Das fand Frał Szulc gar niśt lustiś. Zi yst total wytend geworden und hat gedacht, das is Zi umbringen wyl.]

Tak. Mogę opowiedzieć Ci przykład. Upiekłam ostatnio szarlotkę. Potem usiadła na niej osa. Dla żartu powiedziałam, że mamy ciasto z osami. Pani Schulz nie uznała tego wcale za zabawne. Bardzo się rozgniewała i pomyślała, że chcę ją zabić.

- Oh je. Und was hast du dann gemacht? Warst du nicht beleidigt?

[Oh je. Und was hast du dan gemacht? Warst du niśt belajdigt?]

Ojej. I co wtedy zrobiłaś? Nie obraziło Cię to?

- Nein, ich habe gelernt, so etwas nicht persönlich zu nehmen. Ich habe einfach den Blickkontakt zu Frau Schulz gesucht und ihren Namen genannt. So fühlte sie sich direkt angesprochen. Weil Sie den Kuchen nicht mehr essen wollte, habe ich ihr ihre Lieblingskekse geholt.

[Najn, is habe gelernt, zo etfas niśt per-zynliś cu nejmen. Is habe ajnfach den Blickkontakt cu Frał Szulc gezucht und iren Namen genant. Zo fylte zi ziś direkt angesprochen. Wajl Zi den Kuchen niśt mea esen wolte, habe is ija ire Liblingskekse geholt.]

Nie, nauczyłam się, nie brać takich rzeczy do siebie. Nawiązałam po prostu kontakt wzrokowy z panią Schulz i nazwałam ją po imieniu. W ten sposób poczuła się bezpośrednio zagadana. Ponieważ nie chciała już jeść ciasta, przyniosłam jej ulubione herbatniki.

- Wie praktisch.

[Wi praktisz.]

Jak praktycznie.

- So, Lena, jetzt haben wir genug von der Arbeit gesprochen. Erzähl mir lieber etwas von deinem Urlaub.

[Zo, Lena, ject haben wija genug fon der Arbajt geszprochen. Er-cejl mija liba etfas fon dajnem Urlaub.]

No, Lena, już wystarczająco dużo rozmawialiśmy o pracy. Opowiedz mi lepiej coś o swoim urlopie.

- In Ordnung. Aber das ist eine längere Geschichte...

[In Ordnung. Aba das yst ajne lengere Geszište...]

W porządku. Ale to jest dłuższa historia...

Podobała Ci się nasza lekcja? Zobacz kolejne na www.aterima-med.pl

Znasz język niemiecki? Wyjedź z nami jako opiekun osób starszych w Niemczech! Aktualne oferty na www.aterima-med.pl/oferty.

Materiał stanowi własność Grupy Aterima Sp. z o.o. Sp. k. ul. Puskarska 7f, 30-644 Kraków.
Reprodukcja, rozpowszechnianie lub inne wykorzystywanie całości lub części materiału w jakiegokolwiek formie dla celów innych, niż cele niekomercyjne i osobiste jest zakazane.